

(D.J.Zoevistian) Všechna tato řešení Einsteinových rovnic gravitačního pole obsahují červí díry, jakožto tunely spojující jednak různé oblasti našeho vesmíru (tzv. vícenásobná souvislost prostoročasu) a jednak ústící i do vesmírů jiných.

Právě možnost vyfouknutí nového vesmíru skrze uměle nebo přirozeně vytvořenou červí díru vede k velmi lákavé myšlence, že dceřinné vesmíry mohou po vesmírech matečných (či otcovských?) zdědit jejich fyziku.

(J.Navrátil) Ve vizi asymetrie mezi veličinami lze vidět v mé hypotéze takové dva počáteční stavy - kombinační stavy -, že ten náš vesmír po big-bangový je právě stav hmota versus prostoročas ..., přičemž jsme dosud neřekli konečné slovo >jak vypadá onen náš prostoročas< a zda >hmota< může být rovněž z prostoročasových veličin sestrojena vlnobalíčkovým, kombinováním veličin. Pak dceřinný vesmír, je-li vůbec možný - v duchu takové vize - by mohl mít (coby počáteční stav asymetrie mezi veličinami) jinak uspořádaný časoprostor s jinou skladbou veličin zavlnutých a nezavlnutých a hmotný stav s jinou skladbou kombinací při vlnobalíčkování, podle jiného než parabolického pravidla.

Pak ale se já domnívám, že jiné pravidlo, jiná matematika než parabolická rovnice vede k inertnímu nehybnému vesmíru v němž nepanují zákony změn. Anebo vede k chaotickému vesmíru-dceřinnému, ve kterém se staví náhodná nesystémová libovolná „geneze“ vedoucí do absurdit. Proto si myslím, že jediný možný zákon /který Bůh volil - v nadsázce řečeno/ a vývojové pravidlo pro stavy vesmíru i globální i lokální může být >rovnice paraboly<. ; parabola „P“ = 1 globální, pak vede do mikrosvěta k „lineární aproximaci“- drobnohlednou linearizaci asi nějak, že „P“ = „P“ . Neumím to lépe vysvětlit. Čili i v tom mikrosvětě, v lokálním místě vesmíru, se rovnováha - symetrie jen blíží linearitě. →Je to vidět ve všech laboratořích, kde stále fyzikové nalézají >další nová narušení symetrií<. To vedlo v minulosti k formulaci velice zajímavé **hypotézy evoluce vesmírů** formulované v 80. letech minulého stol. např. Andrejem Lindem - autorem teorie chaotické inflace - dosud nepřijímanějšího inflačního scénáře vzniku vesmíru, Chaotická inflace je „ neviditelně “ řízená gravitačním pravidlem, tj. parabolickým pravidlem, které je zabudováno do jednoduché hmoty od Big-Bangu až po dnešní DNA, ve všech rovnicích, ve všech interakcích co jimi vesmír prošel. I složité rovnice fyziky přecházející v rovnice chemické a pak rovnice biologie, všechny mají společného jmenovatele - parabolickou rovnováhu, což neznamená, že je to vztah jediný, ale vztah řídicí. Další vztahy hmota versus časoprostor mohou být např. pro evoluce : $x \cdot y = 1^2$ podle kterého chci popsat vizi stavu proměn hmoty : čím je kombinační stav hmoty složitější, tím té hmoty je ve vesmíru méně a méně..., až to končí u té DNA. Je otázkou zda zesložítování hmotových struktur probíhá v celém vesmíru všude >dominově< anebo pyramidálně, paralelně nebo sériově. Domnívám se, že je-li takový vývoj zesložítování struktur pyramidální, že končí zde na Zemi ona jedna „větev“ , „jedna pyramida“ mající svou genezi času. Jiné vývojové geneze odvíjení času vedou do jiných pyramid, ale ovšem i do jiných řešení kombinací hmotových struktur a tím i k jiným >konečným< řešením třeba té DNA. V jiných pyramidách vývoje zesložítování hmotových struktur podle jiné křivky temp toku času se DNA „postaví“ zcela jinak a možná...nikoliv....možná existuje-li jen jedno počáteční zahajovací pravidlo - parabolické a jeden typ geneze odvíjení času, tak prostě nastane jen jedna vývojová pyramida a...a ta končí zde na Zemi. Zde jsme nejsložitější hmotou v celém vesmíru a jinde bytosti nejsou, anebo tam jsou coby „slepé větve“ >naší pyramidy<. I na Zemi jsou slepé větve vývojové téže pyramidy...a ryba „v den zrodu“ byla na vrcholu zesložítování, pak zůstala na slepé větvi a zůstane rybou navěky. Z takové dnešní ryby se už člověk vyvinout nemůže...neb k tomu už „odplynul pyramidální chod času jedné časové dimenze“. ale i dalšími autory, nezávisle na sobě. Tato hypotéza v podstatě říká, že vesmíry, jejichž fyzika dovoluje vznik velkého množství černých a potažmo i červích děr jsou zároveň mimořádně příznivé pro vznik života (mají dostatečnou hustou hmotu, ale nesmí být zas moc veliká, neboť by pak měly příliš malou životnost a tedy nedostatek času pro tvorbu velkého množství červích děr. Musejí mít také přesně 3 velké prostorové dimenze a jednu časovou, atd. ...).

Zkrátka, pouze vesmír, který má velké předpoklady stvořit inteligentní život, Tak to není : Budeme-li brát v úvahu můj hypotetický předpoklad o dvouveličinovém vesmíru /hmota je také postavena ze dvou veličin/ a předpoklad globální nerovnováhy vesmíru podle parabolické závislosti veličin pro střídání symetrií a předpoklad jisté časové rychlosti odvíjení v „této“ vývojové pyramidě (možné nerovnoměrné odvíjení v průběhu dějin této pyramidy), tak při těchto předpokladech je pohled na vznik života opačný. Není „na začátku“ předložen nějaký předpis jak by měl život vypadat pak v r.14,24 miliard let od počátku odvíjení času /v této pyramidě/, ale život prostě bude „kopírovat“ vývojové volby kombinací zesložítování hmotových struktur. Od počátku toku času tedy od počátku „stavby hmotových struktur“ za dodržování prvního počátečního pravidla (PPP) se sestojí střídáním symetrií s asymetriemi nejprve vodík pak helium pak deuterium, pak Mendělejevova tabulka prvků a než Mendělejev se dokončí už se tvoří kysličníky atd. a pak čpavek, a pak kyseliny a pak bílkoviny...atd. a to vždy právě proto, že geneze struktur hmotových šla a musela jít „předepsanou cestou“ podle PPP, čili, život v takové linii se teprve sestavoval do jisté své podoby, nikoliv že ta podoba byla „na počátku předložena na papír“ a že vývoj k ní měl směřovat. má shodou okolností zároveň nejvyšší „fitness“ v Darwinovském smyslu tohoto slova, tj. nejvyšší schopnost plodit potomky a předávat svoje „geny“ – svoji fyziku – dceřiným vesmírům. To vede k domněnce, že ač je fyzika právě našeho vesmíru (v té změti nepřeborných možností které si vesmír při svém zrodu mohl zvolit) prakticky nekonečně málo pravděpodobná, **Fyzika tohoto vesmíru není málo pravděpodobná, pouze se to zdá neb kvadratické rovnice nesou nekonečně mnoho elips, nekonečně hyperbol, ale jen jedna parabola a tu vesmír volil.** může být tento model přesto v superprostoru tím vůbec nejrozšířenějším, neboť vede k nejvyššímu počtu identických, nebo velmi podobných kopií. A právě jen tento model (či ještě několik málo jeho subspecií) je zároveň jediný slučitelný se vznikem biologického života (srov. antropický princip).

Pochopte, že je špatně položena/sestavena věta (a otázky v ní) : „život by nevznikl, kdyby nebyly vyladěny konstanty, kdyby nebyly nastaveny ty a ty parametry a ty a ty náhody na této planetě, zánik dinosaurů a nuance, které Zemi potkaly“....

Pochopte, že příroda neměla „na počátku“ žádný záměr (ač měla zahajovací pravidlo PPP), aby někdy po nějakých 14,24 miliardách let vytvořila cosi - život **právě v takové podobě** jaký ho kolem sebe vidíme.

Nelze přeci říct : auto, tak jak ho vidíme, jeho verzi a podobu z autosalonu v r. 2004 s poloautomatickými brzdami, pohony na každé kolo, aerbiky, vyhříváním a klimatizací, atd. coby (lidmi) nejvymakanější výrobek na planetě, by nevzniklo kdyby : neexistovalo železo, kdyby neexistoval kaučuk, kdyby byl vzduch hustší mělo by auto jiný aerodynamický tvar, kdyby se nenarodil Edison, Diessel, kdyby nebyly havárie Miki Laudy u F1, kdyby nikdy se nevymysleli svíčky, kdyby lidi bydleli v moři nevznikly by výfukové filtry, kdyby Hooock neobjevil svůj zákon, kdyby se nevyráběly po celé Evropě asfaltové silnice, kdyby neexistovala ropa, kdyby nebyla voda či vzduch, tření, kdyby lidé byli velicí půl kilometru, tak by auta musela být také půl kilometru dlouhá – čili by auta nebyla právě „antropicky“ veliká 4 m jako jsou, a kdyby lidi měli křídla auta by se nevymýšlela, kdyby a a kdyby a kdyby..., tak by prostě ta auta vypadala **naprosto jinak**, nebo vůbec. Čili kdyby nebylo milionů podmínek přírodních i společenských za minulých 300 let, tak by auta z těchto desítek a stovek a milionů podmínek zvaných „kdyby“ prostě auta by nikdy nevznikla.

Takže tak přesně nelze klást otázky a domněnky o životě. Auta vznikla (!) právě taková a taková jak dnes vypadají nikoliv proto, že „tu byly ty podmínky“ právě **pro auto** „se hodící“, a byly splněny, vyhovovaly pro vznik auta, ale proto, že ty podmínky samy byly strůjcem – tvůrcem - stvořitelem „objevení se“ auta. Auto „muselo“ vzniknout právě takové neb podmínky k autu a k takovému autu „cíleně“ vedli. Podmínky jsou řady posloupností kombinačních vývojových proměn symetrií a asymetrií (stavů veličin), které vyústí v „takové auto“. **Kdyby ta realizovaná posloupnost byla jiná, bylo by „jiné auto“...** ! ! !....byl by prostě ve vesmíru „jiný tvar-podoba“ života. Život tu nebyl předem předepsán, nařízen, naplánován, abychom mohli říci, že by se „tato podoba“ nevyvinula kdyby to a to nebylo. Naopak : to a to, že se tak a tak vyvíjelo, vedlo **k nějaké** složitosti, právě realizované, stále složitější až „to“ vypadalo jako DNA a jako život....právě takový co je kolem nás ; a vyhovující všem vývojovým cyklům, stavům, mantinelům, podmínkám, neb ony byly stavitelem této podoby života právě podle stavů vývojových, realizovaných kroků....a to v poopraveném Darwinově duchu, nikoliv v naprosté

vývojové náhodě „náhodným výběrem“, ale výběrem vmezích mantinelů v posloupnosti složitých struktur majících v sobě zabudováno PPP jako řídicí „kontraentropii“.

(04.12.2004) Pochopte, že Vaše antropické myšlení (i ten podiv nad „vyladěnými“ konstantami) je falešné vidění asi v tom smyslu, řeknu příklad : astronomové říkají, že dvě galaxie mohou, pohybují-li se proti sobě, projít skrz sebe, aniž by se nějaká hvězda s jinou srazila. Řeknu já, že to není možné a to z úvahy „o tom co je to makro- a mikro- pozorovatel“. Když tlesknete dlaněmi o sebe, tak to pleskne a ty dlaně „skrz naskrz neprojdou“ ač pod drobnohledem jsou dlaně vlastně 99% prázdnoty → fyzika říká, že atom je prostorově prázdný, jádro-proton-hmota + elektrony se tísní v koutku, prostor atomu zaujímá 99,99% prostoru atomu ...čili ta dlaň je p r á z d n ý prostor a přece ty dvě dlaně plesknou a se od sebe odrazí...možná to tak dělají i ty galaxie z našeho pohledu mikroměřítka do makro- . Jak vidí vesmír pozorovatel makro- směrem do mikro- ?, tak, že člověk pozoruje >srážky dvou protonů< ve Fermilabu a...proč ty protony „neprojdou skrz na skrz“ jsou-li to „jen vlny“ ?